

pere. Vi mangler hænder, mennesker, og forpligtelsen til at skaffe dem skal vi efter min opfattelse prioritere meget højt.

Boligforeningstanken, byggeri af mange flere almennyttige boliger i gadeniveau, de nye ældreboliger, de nye centre, bofællesskaber, oldeskoller, for den sags skyld også andelsboliger, hvor hjælpen kommer, når behovet opstår, den brede vifte af boligformer er en retfærdig social model, og det er faktisk det, vi i Socialdemokratiet støtter allermost.

Jeg afviser ikke andelstanken, tværtimod, men siger, at vores opgave først og fremmest er at støtte de svageste uanset boligform, ejere som lejere, som har brug for pleje, omsorg og praktisk bistand.

Kollektiv hjemmehjælp, gruppehjemmehjælp er i dag nøglen til at nå så mange hjem som overhovedet muligt og yde hjælp efter behov. Vi er klart imod, og det kan ikke komme overraskende, at personlig pleje skal overlades til private aktører.

Jeg har ikke brugt min taletid endnu, så jeg vil prøve at sige lidt om, hvordan jeg oplever det. Hjemme i mit sølvbryllupsvarter ejer vi alle sammen vores huse. Jeg læser det her forslag således: Så indrettet vi et hus, og vi er en andelsbevægelse, og så ansætter vi, der har en andel, en hjemmehjælper efter visitation og sender regningen til kommunen.

Hvis ikke det er privatisering ud over alle grænser, så ved jeg ikke, hvad det er. Det kan godt være, hr. Erik Larsen har ret i, at det er de samme lønkroner, der kommer ud, men det er nogle andre, der kan råde over hjemmehjælperne, ellers har jeg misforstået alt.

Else Winther Andersen (V):

Det er jo sådan, at der er flere og flere ældre, der i dag bor i en andelsbolig, og jeg vil da godt starte med at sige til socialministeren, at en andelsforening er et socialt fællesskab, hvor man er solidarisk og hjælper hinanden.

Det, vi vil med det her beslutningsforslag, er jo nemlig at give valgfrihed til en gruppe mennesker til at tilrettelægge den omsorg og pleje, de ønsker sig i deres alderdom.

De kan på den måde blive i det boligområde, i deres bolig, der tit er meget ældreegnet, for det er måske en bolig, de har fået i 50-års-alderen, og det giver dem tryghed. De bor et sted, i en periode hvor de er i en gråzone med helbredet,

hvor de så kan blive boende. Det vil på længere sigt i hvert fald også være en besparelse.

Det giver meget større variation og fleksibilitet i tilbudet til vore ældre medborgere. De, der bor i den andelsforening eller i nabolaget, har frihed til at deltage, de kan også lade være. Der er ingen, der bliver tvunget til det.

Men der er noget meget væsentligt, og det signal vil jeg godt sende til den socialdemokratiske ordfører, fru Grete Schødt, nemlig at det her er altså intet tagselvbord. Man visiteres dertil af kommunen, og den pris, andelsforeningen skal have, er en gennemsnitspris, som man aftaler. Det er intet tagselvbord, og det er i hvert fald ikke en udlicitering.

Tilsynet vil jo stadig væk ligge hos kommunerne. Det er ikke et spørgsmål om, at nogle ældre mennesker køres ud i et hjørne, uden at der er et ordentligt tilsyn med dem.

Ved at andre andelsboligforeninger også kan være medlemmer her, hvad er det så der sker? Det er, at den gruppe ældre får mulighed for at lære nogle andre at kende, og taler vi ikke om her i denne Folketingssal, at det er godt med et socialt netværk, når man bliver ældre, og at det er godt, at vi styrker det sociale frivillige arbejde?

Det vil altså sige, at man kan blive medlem af en andelsforening, der påtager sig denne opgave og måske også udfører et frivilligt arbejde med at få det til at fungere. Det kan være som at putte frivillighedstimer i en bank, som man så selv kan hæve af, når man bliver ældre, og det er ikke noget, der koster det offentlige én krone.

Jeg tror oven i købet, at i det her, og det har bestemt ikke været tilsigtet med beslutningsforslaget, kan der ligge en besparelse, for ved at de ældre kan blive boende i andelsboligen noget længere, vil der være en besparelse i boligsikring, fordi boligsikringen jo ikke er 100 pct. i en andelsboligsammenhæng.

Hvis man absolut skal være negativ, kan man jo så være det fra både regeringens og Socialdemokratiets side, men de argumenter, de er kommet med, er i hvert fald ikke holdbare. Det er ingen udlicitering, og det er det modsatte af usolidarisk. Det er solidaritet, det ligger i selve andelstanken.

Vi håber på, at det får en positiv udvalgsbehandling, og at det kan føre til en vedtagelse her i Folketinget af det her beslutningsforslag. Det kunne være en meget spændende nytænkning til gavn for vores ældre medborgere.